

Onderweg

Protestantse Wijkgemeente Archipel / Benoordenhout
Nummer 10, 39e jaargang, december 2016/januari 2017

**Geen plaats in de herberg,
wel in de kerk?!**

**De muizenkerk viert Sint
(erklaas) Pannekoek**

Dank van de Lukaskerk

Sfeervolle Kerst Inn

Bij het Testament van de pers

Dankuwel voor de fijne reacties die ik uit de gemeente kreeg rond het uitkomen van 'Testament van de pers'. Zeker toen ik het ook nog eens in onze wijkkerk aan wijkgenoot premier Rutte mocht overhandigen. Wat is eigenlijk de relatie tussen zo'n boek, dat een lange periode met krantenpapier afsluit, en de kerkelijke gemeente, die er meer dan ooit toe doet?

We leven naar eigen gevoelen in een turbulente tijd. Samengevat: het hele culturele klimaat van samenleven en elkaar begrijpen, de politiek en religie – niets is meer vanzelfsprekend. Betekenisvolle systemen in de zin van normen, regels en waarden lijken te hebben afgedaan. Er zijn geen richtingaanwijzers meer.

Zelfs Freek de Jonge, die onder Neerlands Hoop zo goed wist welke koers de natie had te varen, stelt tegenwoordig vast dat we het spoor volledig bijster zijn: "We hebben geloof, God en kerk verstopt, verdonkeremaand, afgeschaft." Volgens hem is de enige hoop die we hebben, dat we ten onder gaan. Dat lijkt de vroegere cabaretier en hedendaags denker niets minder dan een zegen voor de aarde.

Doel en richting

Kranten gaven jarenlang doel en richting aan het leven van mensen. En zin en samenhang. Net als de school van vroeger. En de kerk, de bond en de partij. Voor veel mensen is die tijd voorbij. We kunnen het zelf wel, denken we. We hebben ze niet meer nodig.

Sociale media zijn niet echt een alternatief. Ze fungeren nauwelijks als richtingaanwijzers en zijn eerder een illustratie van de chaos. Want we twitteren en roeptoeteren de hele dag door. En dat ook nog eens door elkaar heen. Zo wordt de samenleving er niet overzichtelijker op.

Intussen zijn veel mensen bang en bezorgd. We voelen ons verward. We zijn de draad kwijt. Ons houvast. En we zitten vol vragen. Hoe komt

het goed met m'n werk? En met onze (klein)kinderen? De vluchtelingenstromen? En al die aanslagen ver weg en dichtbij?

Schreeuw om beschaving

Veel sterker dan ik me vantevoren realiseerde is het boek één schreeuw om beschaving geworden. Want wat kunnen dingen gemakkelijk stuk; en kapot worden gemaakt. Relaties bijvoorbeeld. Gebouwen. Maar ook kunst en cultuur. Let op: als muziekinstrumenten zoals piano's worden vernield en vertrappt, is de barbarij compleet.

Als het Testament van de pers iets opnieuw aantoonde, dan is het dat stabiliteit en veiligheid nooit vanzelfsprekend en nooit constant zijn. Zelfs een sterke democratie verdient onderhoud en bescherming want zij is in wezen kwetsbaar. Het aantal redelijke of – sterker nog – goede staatsvormen waar we uit kunnen kiezen is niet groot.

Ik heb het boek, dat eigenlijk meer een encyclopedie en zelfs 'koffietafelboek' is geworden, zo objectief mogelijk willen maken. Door een periode van 40 jaar aan te houden en het op te bouwen vanuit het werk van 600 collega-journalisten. Van halverwege de jaren zeventig tot nu we allang in het internettijdperk zitten.

Het vergeten geloof

Via de makers van het nieuws, landen en staten, politiek en openbaar bestuur, het oude Nederland en de nieuwe eeuw kom ik aan het eind bij het vergeten geloof. Het chris-

tendom is bij ons op z'n retour. In de rest van de wereld groeit het als kool. Rond 2025 zullen er naar schatting 2,6 miljard christenen zijn. Het zijn er nu ruim een half miljard minder, tegenover bijvoorbeeld 1,2 miljard moslims.

Als de ontwikkelingen zich voortzetten hebben over enkele decennia Addis Abeba, Buenos Aires, Kinshasa en Manila steden als Athene, Londen, Parijs en Rome vervangen als centra van het christendom. Het aantal jaarlijkse dopen op de Filipijnen is groter dan in Italië, Frankrijk, Spanje en Polen samen.

Nederland is het meest seculiere land van Europa. Elke vier dagen verdwijnt er een gemeente. Er komen steeds meer plekken waar straks geen kerk meer is. Godshuizen worden bij bosjes met de grond gelijk gemaakt, ook al zijn er in ons land intussen een miljoen christenmigranten.

De echte gevolgen van de ontkerstening zullen echter pas op lange termijn blijken. Als onze kinderen en kleinkinderen helemaal van God los zijn geraakt. Hans Hillen schreef er vorig jaar een handzaam boekje over. In 'God vergeten' beschrijft hij hoe de maatschappij verandert als het hebben van een leuk leven voor burgers de hoofddoelstelling is in plaats van God en de naaste dienen.

De oudste krant

Maar in de samenleving gaat het niet zonder spelregels en wetten en dus normen en waarden. We zullen iets van een routekaart moeten hebben, een gedeeld – dus over en weer aanvaard – begrippenkader waar we allemaal belang bij hebben.

Ik zie hiervoor drie verrijkende instrumenten, waarvan ik hier één heel kort noem. Ik vind de twee stenen tafelen die Mozes tot twee keer toe van God kreeg – de eerste keer sloeg hij, als leider van het volk beneden gekomen bij de dansende massa, de tien geboden in stukken – altijd een beetje op een krant lijken. De oudste krant, maar actueler dan ooit.

Want we kunnen weliswaar allerlei maatschappelijke instituties weg

willen hebben en denken, maar we zullen toch iets opnieuw moeten afspreken om letterlijk met elkaar te kunnen samenleven. Zoals: Blijf met je tengels van andermans spullen af. Denk niet dat je een vrouw, of zij nu bedekt of onbedekt over straat loopt, zomaar mag pakken. En sla niemand dood. Om maar een paar 'dingen' te noemen.

Klaas Salverda

p.s. Als je rijk wilt worden moet je vooral geen boeken gaan schrijven. Ik wilde het, in dit tijdsgewricht aangekomen, na 40 jaar gezegd en geschreven hebben. Voor wie het wil lezen: het ligt bij Couvée en is te bestellen via www.testamentvande-pers.nl.

Theemiddag Nieuwe Badkapel

Woensdag 8 februari 14.00 uur verzorg ik een interactieve lezing in de achterzaal van de Nieuwe Badkapel.

Het wordt een middag vol herkenning. Een aha-Erlebnis. Leerzaam ook omdat we iets kunnen opsteken van onze eigen geschiedenis. En misschien voel je dan vanzelf dat je weer een beetje greep op de samenleving krijgt.

Vluchtelingen- Werk zoekt vrijwilligers

Dhr. Mohamed is drie jaar geleden gevlucht uit Syrië vanwege het oorlogsgeweld. Vanwege de hoge kosten van de vlucht, heeft hij noodgedwongen zijn vrouw en zijn drie minderjarige kinderen achter moeten laten in Aleppo.

Na een zware tocht heeft hij het veilige Nederland bereikt en een verblijfsvergunning gekregen. Samen met een medewerker van VluchtelingenWerk heeft hij gezinshereniging aangevraagd voor zijn vrouw en kinderen. Deze procedure duurde hem veel te lang, want zijn gezinsleden bevonden zich in een gevaarlijk gebied en hij maakte zich grote zorgen om hen. Na 1,5 jaar

heeft hij uiteindelijk gehoord dat zijn vrouw en kinderen naar Nederland mogen komen. Mohamed was dolblij en kon niet wachten om hen op te halen van Schiphol. Nu wonen ze sinds een half jaar samen in een woning in Den Haag en gaan de kinderen naar school en zijn vrouw leert Nederlands. Mohamed is VluchtelingenWerk zo dankbaar dat hij een aantal uur per week als vertaler voor andere zaken werkt.

Bij VluchtelingenWerk begeleiden wij Mohamed, en andere vluchtelingen bij de procedure gezinshereniging. Veel vluchtelingen laten hun gezinsleden, soms gedwongen, achter in het land van herkomst, of een buurland. In Nederland hebben vluchtelingen met een verblijfsvergunning recht om gezinshereniging aan te vragen voor hun gezinsleden. Wij helpen ze met de aanvraag,

hebben contact met verschillende organisaties en overheidsinstanties en zorgen ervoor dat mensen zoals Mohamed goed weten wat er nodig is om de procedure te laten slagen.

Voor het team gezinshereniging binnen VluchtelingenWerk Den Haag zoeken wij per direct vrijwilligers die zich bij ons op kantoor willen inzetten om vluchtelingen te begeleiden bij de gezinshereniging. Wij hebben uw hulp hard nodig. Bent u twee dagdelen (voorkeur voor vier dagdelen) beschikbaar, en wilt u vluchtelingen ondersteunen? Mailt u dan naar [Nebu.Breeksema](mailto:Nebu.Breeksema@vluchtelingenwerk.nl) en/of [Tine de Bruin](mailto:Tine.deBruin@vluchtelingenwerk.nl) met korte motivatie en cv. Wij zullen u binnen een week antwoorden.

Contact: tdebruin@vluchtelingenwerk.nl / nbreeksema@vluchtelingenwerk.nl